

„EDINOST“

Ishaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekah, četrtekah in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . . . 3.— „ 4.50 za pol leta . . . . . 6.— „ 9.— za vsa leta . . . . . 12.— „ 18.—

Narodna je plačevati naprej na naročilo brez priloge naročilne se sprava ne ozira.

Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglas se računa po tarifu v potitju; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narodna, reklamacije in oglase sprejema tiskovalnica ulice Molino picolo hšt. 3, II. nadst. Narodna in oglase je plačevati loco Trst. Odprete reklame tije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinstvu je moč“.

Vseslovenski in istrsko-hrvatski shod
v Ljubljani.

Dne 14. septembra 1897.

(Dalje.)

Nadaljeva je svoj govor je govoril g. Povše o narodnem gospodarstvu sledeče:

Naše vinorodne pokrajine zadela je huda ne-zgoda, trna uš, ki je grozila opustošiti in povsem uničiti naše lepe zelene gorice. Toda, hvala Bogu, po zeleni Štajerski, kjer se je ta ne-zgoda pokazala najprej, in sosedni Kranjski, pokazal se je našega ljudstva lep značaj moške vztrajnosti, in ljubezen do priljubljene rodne zemlje dala je pogum, da so se naši vinogradarji lotili zopetne obnovitve vinogradov in je že regeneriranih polno lepih zelenih goric.

Državne vlade dolžnost pa je, da ne po ma-čehasto, ampak s polno roko podpira naše vino-gradarje na obnovitvi vinogradov, na delu resnično požrtvovalnem, trudapolnem in tudi dragem. Saj gre pri tem za to, da si država ohrani na tisoče poštenih rodbin, ki nabajajo v vinarstvu svoj zaslužek in obstanek, in dolžna je država, skrbeti za svoje narode.

Svetovne trgovinske razmere pa so nanesele do razmer, da posameznik ne more obstati. Zato so začeli umni gospodarji združevati se, saj velja vedno, da v združbi je moč. Le združeni bodo kmetovalci kos svoji nalogi, bodo zmožni, vzdrževati se v veliki konkurenci, ki jim nastaja po velikih podjetjih in kapitalu. Nastale so razmere v svetovni trgovini, da nihče ne povprašuje po majhnem blagu. Le velik podjetnik mora staviti ponudbe in le nanj se ozira veliki kupec.

Kako malo skupi kmetovalec n. pr. za sadje in kako drago ga kupuje konsument! Razlika med nakupno ceno in prodajalno je pogostoma velikan-ska in vsa diferenco dobiva prekupec. Zakaj ne bi kmetovalci sami dobili te zdatne diference! Vse-kako pa je potrebno, da se kmetovalci združijo,

ker le tako bodo zamogli tudi v veliki množini nastopati na trg kakor ponudniki in prevzemati dobavo žita, vina na ces. armado, kakor se to že večinoma godi v Nemčiji. Le združeni kmetovalci zmožni bodo izkoristiti doslej le velikim podjetjem podeljene olajšave prevoznih tarifov po železnicah, katere popuščajo ceno, kolikor več blaga se izroča transportu. Zjedineni imeli bodo skladišča, na te lahko dobivali posojila, da bodo vloženo blago ča-kalo boljših cen. Vseh teh in enakih koristi in olajšav, ki tvorijo pogoje vspešne konkurence in primerne dobička, posamezni producent ne more doseči, pač pa v združbi.

Zato moramo zahtevati, da se vendar enkrat uzakeni že toliko let obečana organizacija kmet-skih zadrug. Vendar pa morajo biti te zadruge tako osnovane, da bodo naši slovenski kmetovalci, ki živijo v mešovitih kronovinah, kakor na Šta-jerskem, Koroškem in Primorskem, samostalni, neodvisni od druge narodnosti. Pač žalostno je, da celó v čisto gospodarskih stvareh ni mogoče, da bi vsi avstrijski kmetovalci postopali složno, ker tako bi bili močni in vplivni. Toda tega ni pri-čakovati, saj nam osobito kmetijske družbe v Gradcu, Celovcu in Istri kažejo dovolj, kako nam hočejo drugi biti gospodarji celo v teh vprašanih, pa so le pravcati očmi! Vlado načrt za kmet-ske zadruge kaže nam v to pot, kar imamo zahtevati za se. Če že morajo biti za nemške kmetovalce na Češkem posebne deželne kmet-ske zadruge, istotako za italijanske kmetovalce na Tirolskem, zakaj bi zakon državni sam ne zahteval tega tudi za naše slovensko-hrvatske kmetovalce. Ali moramo celo v gospodarskih zadevah videti in čuti, da smo Slo-venci vedno dolžni imeti jerobov. Samostalni ho-demo biti, sami hočemo razsojevati o naših gospo-darskih potrebah, sami nastopati v svojih zadevah! Dovolj nas je in imamo tudi dovolj nadarjenosti, da si bomo gospodarili sami.

Istotako pa velja tudi za naš obrtni in roko-delski stan. Združiti se morajo obrtniki po svojih

se roke, katera hoče ohladiti vajini srci do njega, varujti se pa tudi one, ki preži, vsaditi koprivo ljubosumnosti, varujti se!

VI.

Soll meine Nase noch so hochroth schimmern,
So hat darum gar Niemand sich zu kümmern.
Nemški odgovor.

„Slavni zbor, dragi tovariši! Teško nalogo ste naložili na moja ramena s tem, da ste me izvolili svojim predsednikom. Vem, da nimam niti duševnih, niti telesnih močij, da bi storil kakor pred-sednik to, kar želim, kar more zahtevati od mene vsaki Slovenijan. Toda — zaupanje vzbuja zaupa-nje... Tovariši! Zahvaljujem se vam na podeljeni mi časti in na zaupanju vašem: to me boče pod-piralo v težkem poslu; posebe pa vas prosim, de-lujmo skupno vsi za jednega, jeden za vse, kakor jedna roka!“

„Tako je“, oglasil se je „mož trebuha“ in za njim drugi ploskajoči.

„Tovariši! Slovenija je društvo, katero se more ponašati se svojim številom med akadem. društvi. Ugled je imela od nekaj med vsemi na Dunaju živečimi Slovani. Tu vidimo tudi danes drage nam brate Hrvate, tu vidimo junaške brate Srbe, mile nam prijatelje Čehe, Slovake, Poljake in Ruse: pozdravljamo vas kar najtopleje v svojem krogu. Na slogo vseslovenske ideje v kulturnem

strokah, nakupovati si strojev, motorjev, ki jim bodo omogočali tekmovalje z veliko obrtnijo. Vlada pa naj deli zdatnih in ne tako malenkostnih sub-vencij, osobito malim obrtnikom za nakup motor-jev, strojev, aparatov sploh, za skupni nakup su-rovin, potrebnih za izdelavo itd.; osobito naj po-vspešuje ustanovitev produktivnih zadrug, katerim se ima nuditi prilika tudi do cenega kredita. Če najde vlada denar za marsikateri pač povsem ne-plodni izdatek, ki požira kar milijone, se pač najde denar za povspešitev obrti in ljudskega gospodar-stva sploh. (Pride še.)

Nujni predlog

posl. Spinčića d. r. Laginje in tovarišev radi elementarnih nezgod, oziroma državne pomoči v bedi.

Dežela istrska težko da je imela kedaj tako slabo letino, kakor je letošnja.

V spomladi, za časa, ko je bilo grozdje v cvetju, so močna in dolgotrajna mrzla deževja uničila nad polovico zaroda.

V poletju je vladala nad dva meseca ne-Navadna suša, ki je skoro povsem uničila ne le setev in zarod, ampak je hudo poškodovala tudi trte.

Proti koncu poletja in prve dni jeseni bilo je toče in skoro dva tedna trajajočega deževja. Toča je skoro povsem uničila grozdje po mnogih davčnih občinah krajne občine Dolinske — kakor tudi v okolici tržaški —; nadalje v krajni občini Motovunski, v mnogih davčnih občinah krajne občine Pazinske in Kastavske. Dolgo-trajno deževje je provzročevalo, da je preostalo grozdje pokalo in gnilo skoro po vsej pokrajini.

Na temelju rečenega stavljajo podpisani sle-deči nujni predlog:

„C. k. vlada se pozivlja, da povodom škod po Istri, oziroma tudi v okolici tržaški, provzročeni-h po raznih nezgodah, stori potrebne korake v ubla-ženje skoro splošne bede v Istri, oziroma v okolici tržaški, provzročene po omenjenih nezgodah.“

življenju dvigam svojo čašo in kličem vam krepki Živeli!“

„Živeli!“ je zakričal „mož trebuha“ in za njim mnogoštevilen zbor.

„Tovariši! Še nekaj mi teži srce. Na tem mestu se nikakor ne morem in ne smem uglobiti v to razmetavanje; vendar hočem, da, moram po-jasniti svoje stališče glede na razmere v domovini.“

„Dobro, dobro“, je klical France Lovca, ki je bil tedaj tudi navzoč, „vsi kakor jeden za teboj, tovariški predsednik“. Zadržne besede je povdaril s posebnim, nekako čudnim naglasom.

Ivan — on je bil izvoljen predsednikom — se ni dal motiti, oganjeno ga je pogledal ter nada-ljeval: „Tiha žalost me prešine, ko se spomnim domovine...“

„Kako idejalno!“ je vskliknil tovariš Radko Voda.

„Pst, psst!“ so ga pomirovali nekateri; Ivan Sraka pa je govoril: „Tovariši! Dve stranki sti v domovini. Slovenija hoče in mora zavzeti stališče nasproti obema! (Tako je, je zaklical „mož tre-buha“.) Odkrito vam povem, jaz ne morem reči, da pripadam popolnoma k jedni ali drugi stranki. U-poštevat pa morati vendar obe nas, visokošolce: mi stopimo nekaj na krmilo, mi bodemo...“

Policijski komisar je ustavil in prepovedal govor o tem predmetu. (Pride še.)

PODLISTEK

11

Lari-Fari.

Spisal: Srakoper.

Micika je čula v veži korake. Ne vedoča, kdo prihaja, je skrila pismo v nedra in se naslonila glavo ob roko, opirajočo se na mizo.

„Pojdi z menoj, Micika“, oglasila se je Hermina med vrati, „na potok; hočem se drsati, ko je tako lep popoldan“.

„Da, grem!“ je odgovorila ona, oblekla se, ogrnila eleganten — za x iške razmere — kep iz črnega palmerstona in hitela ven, ven, saj srce jej ni dalo miru med štirimi stenami.

„Kaj je?“ je vprašala Hermina, ko sti prišli iz trga, tako si blede!“

Micika jej je izročila list.

„Na, čitaj, kaj sem jaz dobila oziroma moj papa. France Lovca piše.“ In Hermina jej je poka-zala mesto, katero je čitala Micika glasno: „Ivan je zabredel, zmanjkalo mu je denarja, jel je delati dolgove, kar si je zaslužil, je zapil, zašel je med zloglasne osebe. Sedaj je izginil“.

Tolažili sti se deklici druga drugo, Hermina se ni drsala. Zdrava Marija je zvonilo, ko sti se vračali domov.

Ve dve, nedolžni cvetki! Kaj ne, da ljubiti obe Ivana in ljubiti se med seboj. Varujti, varujti

V formalnem obziru predlagajo podpisani: „Visoka zbornica naj izvoli odločiti, da se takoj razpravlja o tem predlogu po vseh načinih povspešenja, predvidjenih v §. 42 poslovnika.“
Na Dunaju dne 24. septembra 1897.

Opazamo tu, da je bil tudi ta predlog — kakor nad 50 sličnih iz vse polovice monarhije — prečitana že v isti seji, v kateri je bil postavljen. Ni dvomiti, da boče vsprejeta tudi nujnost predloga in predlog sam, ko pride isti na red. Da ni obstrukcionistov, bila bi že sprejeta nujnost vseh predlogov ukupe, ali nemški obstrukcionisti in njih socijalistiški zavezniki hočejo govoriti pri vsakem predlogu, tudi glede nujnosti, in le tako se zateza stvar. Jeden poslanec je stavil [njuni predlog, katerim se pozivlja vlada, naj da na razpolaganje 50 milijonov goldinarjev za poškodovane kraje. Največi del tega denarja bi se porabil za škode v poplavljenih deželah.

V ostalem je vredno pripomniti, da je tudi vlada v seji dne 25. septembra predložila zbornici na razpravo predlog, s katerim naj bi se pomaglo na jedni strani poškodovanim po poplavah v določenih pokrajinah, na drugi strani pa poškodovanim po družih nezdah. Nekaj tole torej. Samo, da dobijo tja, kamor je največa potreba in da se kaj koristnega stori z denarjem, ki pride tja.

Poslancem Laginju, Spinčiču in tovarišem pa izrekamo toplo zahvalo v imenu naših okoličanov na tem, da so se v svojem predlogu spomnili tudi naše beдне okolice. Tako vsaj vidijo okoličani, da vendar niso zapuščeni popolnoma.

DOPISI.

Iz Eichwalda na Češkem. [Izv. dop.]

Dovolite, g. urednik, par besedic iz daljne Češke. Povedati Vam moram, da je tukaj na saksonski meji vse skozi in skozi germansko. Češki človek nima tukaj nobene veljave, marveč se ga psuje na najgrši način: „du elender böhmischer Hund!“ itd., to se pravi po slovenski: „ti zanikarni češki pes!“. Češka beseda nima tu ni najmanjše veljave. No, pa saj Vam je znano, kako se je godilo po Češkem zaradi jezikovnih naredeb še nedavno temu in se godi še vedno.

Tu na meji saksonski celo najemniki del po-dijo proč češke delavce, a ne samo tu, ampak tudi onstran meje; ondi, ako so le izvedeli, da je delavec Čeh — proč žnjim!

Tukaj so na povelje inženirja, nekega M. pl. Loosa, morali poslati z dela vse češke zidarje in težake; ker je na tukaj mnogo čeških družin, darsi na lastni zemlji, morale so odpotovati s trebuhom za kruhom.

O vsem takem in enakem vedenju Germanov proti Čehom isel bi Vam poročati še veliko, veliko, a ne morem, preveč je, čez glavo preveč!

Tu v tem kraju vihrajo po največ germanske trobojnice: rumeno-rudeče-črne; tu nosi vsaka baba, vsaki fantalin in punica germansko znamenje na sebi. No, pa o tem ni vredno, da bi govoril dalje, presmešno je. Samo to naj Vam še povem, da so imeli minolo nedeljo tukaj novinci plesni venček pod naslovom „Rekruten-Tanz-Kränzchen“. Ker bivam v hiši poštene češke družine, smo bili radovedni, kaj bode to, pa smo šli skupno tja. Vstopivši v dvorano, smo kar obstali začudeni; saj ni bilo videti nič družega, kakor germanski in samo germanski kinč, pruske trobojnice, pruske trakove itd.

Novinci so imeli pripete šopke cvetlic na prsih, a pod šopki visel je smešno dolg trak v pruskih barvah; na glavi so pa imeli čepice avstrijskega vojaštva. In dekleta? No, to so bile vse v belem, a čez pas, čez prsa in čez rameni so imele napete široke germanske trakove, kakor rečeno: rumeno-rudeče-črne. Tu se je pélo in prepevalo vse navskriž prusjaške „das deutsche Lied“, „die Wacht am Rhein“ itd. Toda pomislil človek: ti fantiči pojdejo potem služiti avstrijskega cesarja in celo v češke polke pojdejo — kako vojaštvo „udano svojemu cesarju“!

Bog jim daj pamet!

Pa še nekaj: tukaj ni kraja, da bi ne imeli svojega pevskega in telovadnega društva — toda vse germansko! Za danes dovolj, človek bi ne verjel, ako ne živi tukaj. Res, tu imate vzgled, kaj je narodno navdušenje, vi dragi moji sovaščani

Svetoivančani! Tu so pevska društva nemško-narodna, z duhom narodnim — a pri Vas, kako je? Kaj je z Vašim pevskim društvom? Prav nič ne čujem o njem, da bi se veselil z Vami vred v duhu domačega petja? Zakaj ta mlačnost? Sprejmite moj pozdrav od daljnje meje saksonske!

A. M., trž. okoličan.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 28. septembra 1897.

K položaju. Prihodnja seja zbornice poslancev bode v četrtek. Med tem pa se je vršilo včeraj posvetovanje deželnih in državnih poslancev čeških in potem je bil shod zaupnih mož. Od sklepov teh dveh važnih shodov bode mnogo zavisno bodočo postopanje češke delegacije na Dunaju in vsled tega tudi ves bodoči razvoj političkega položaja.

A tudi vlada se pripravlja na predstoječe parlamentarno delovanje. V nedeljo sta bila v Budimpešti ministra Bilinski in Welsersheimb, kjer sta bila vsprejeta od cesarja. Finančni minister je gotovo poročal o predlogah, ki jih misli predložiti prihodnji teden zbornici poslancev. Povrnivši se na Dunaj je šel minister Bilinski naravnost k grofu Badeniju.

V prihodnji seji predloži finančni minister tudi proračun za leto 1898. Potem se bodo čitali zakonski načrti o podporah, ki se imajo razdeliti med pokrajine v lajšanje bede.

Iz Budimpešte javljajo, da se delegacije snidejo najbrže proti koncu oktobra.

Nismo se motili, ko smo rekli, da je posl. Wolff se svojo kroglo morda napravil ljuknjo — v opozicijo. Vsaj za svojo osebo je včeraj izjavil isti Wolff svojim volilcem v Rumburgu, da odslej se bode moral vesti bolj rezervirano nasproti grofu Badeniju in da bode moral počevati izvestne obzire.

Ako tako govori zelena veja razgrajštva, kaj naj store suhe veje tlačanstva pod poveljem razgrajščev?

O važnosti vseslovenskega shoda. Kako bi rekli? No, vsaj primerno prav bode, ako rečemo, da je med slovenskim novinstvom „Slov. Svet“ vsikdar hodil svoja posebna pota. Mej novinarji slovenskimi so bili le redko sejani oni, ki bi soglašali z nazori tega lista; med poslanci pa menda — nikdo! In vendar obstoji dejstvo, da je ravno jeden voditelj naših konservativcev prepričevalno besedo propagiral na vseslovenskem shodu idejo, — narodno avtonomijo — katero je do nedolgo temu zagovarjal uprav isti in skoro jedino isti „Slov. Svet“. To bi kazalo, da ta list včasih vendar vidi nekoliko dalje, nego marsikdo drugi od nas. Povdarjamo to sosebno zato, ker bi želeli v interesu naše stvari, da bi odslej nekoliko objektivneje sodili o nazorih in programih in da bi vsprejemali drage volje vse, kar je dobrega, ne vprašujé: od kod je prišlo?

„Slov. svet“ torej ni bil posebno prijazen dosedanji politiki slovenski. Tem važnejši je po takem sodba tega lista o pomembnosti vseslovenskega shoda in o pojavih na tem shodu. „Slov. svet“ hvali — to pomeni nekaj; vedno nezadovoljno glasilo je zadovoljno sedaj, vsaj relativno zadovoljno. Piše namreč:

„Po dolgih, tužnih letih medsebojnih preprirov krajskih Slovencev so se na tem shodu sešli slovenski rodoljubi brez razlike strankarskega mišljenja in so s tem zopet zasvedočili potrbo skupnega postopanja gledé na narodno vprašanje in glede na obrambo proti narodnim nasprotnikom in vragom.

Naj označujemo kakorkoli sedanja državno-zborsko večino ali pa slovansko-krščansko zvezo, v kateri so sedaj Slovenci, pripoznati smo dolžni vsaj tendencijo, vsled katere stremé posamične slovanske stranke k združevanju in skupnemu postopanju. To tendencijo so dejanski dokazali tudi Slovenci in Hrvatje na Ljubljanskem shodu, in so jo priznale tudi tiste slovanske parlamentarne skupine, ki so poslale svoje delegate na ta shod. Tendencija sama po sebi izvira iz načela, katero more pozneje poroditi več, nego kažejo dosedanja dejanja.

A tudi konkretna oblika sprejetih resolucij kaže v pogledu na prejšnje postopanje velik napredék, in to po vsebini in po duhu, ki prejšinja skupne sklepe. V tem, ko smo bili do po-

slednjih let dolžni, zavračati in odločno grajati preveliko, neopravičeno mero oportunitizma zlasti slovenskih zastopnikov, so se na vseslovenskem shodu nekako ohrabрили pa pokazali voljo, da so pripravljeni na vse, torej v slučaju nevspehov na osrednji vladi, narod voditi tudi v opoziciji. S tem obratom dokazujejo tudi zajedno večje spoznanje o občem sistemu avstro-ogerske politike. Neugodno in vedno hujše položenje jugoslovanskih pokrajin je konečno privedlo do preverjenja, da je treba delovati na obči preobrat, in da se to ne doseže z oportunitizmom. Mera je tako polna, da je shod odobral žaljanje z eventualno opozicijo. S tem so poslanci pred Slovenci in v obče pred Slovani vsaj na shodu popravili nekoliko tega, kar so bili zagrešili nekateri rodoljubi in novinarji od začetka sedanje vlade, ko so sodili toliko optimistično o tej vladi in so na Slovenskem celó snovali in tiskali poljske pozdrave. Dejanja in stalno neugodno položenje so napravila pot bolj pesimističnemu mišljenju, in to je vsekakor začetek k boljšemu“.

In potem dalje:

„Z resolucijo o nacionalni avtonomiji so slovenski rodoljubi vseh dežel in barev razobesili zastavo, na kateri je opomin tudi druga slovanskim narodom, namreč ta, da naj se vsi poprimejo najprej narodnostnega vprašanja in da začnejo še le potem z vso odločnostjo zahtevati izvršenje zgodovinskih državnih prav. Vseslovenski shod se ni postavil v nasprotje z zgodovinskimi pravom in v obče ne z nobeno obliko federalizma, kakoršen imajo pred očmi Čehi, Malorusi in Hrvatji, pač pa kaže na to, da z nacionalno avtonomijo bi si vsi narodi zagotovili svoj obstanek, zajedno bi po najkrajši poti prišli do zaželenega federalizma, kateremu delajo sedaj Nemci največe zapreke.

Slovenska resolucija o nacionalni avtonomiji opominja glasno, da z izvršbo samo jezikovne enakopravnosti ni še izvršena tudi narodna enakopravnost, katera obseza narodnost in jezik, ne pa samo jezik.

Če so na vseslovenskem shodu posebe sklepali o izvršbi jezikovne enakopravnosti, nima to drugega smisla in pomena, kakor da Slovenci so takó pritiskani v pojedinih deželah, da ne morejo čakati dalje, in da bodo oni odslej nepremišlno stremili k izvršenju nacionalne avtonomije za vse narode, da pa med tem časom ne prenehajo zahtevati izvršenja jezikovne enakopravnosti. Ne jezikovna, ne narodna enakopravnost se ne da pravilno izvršiti brez nacionalnih kulturnih zastopov, a vsaj nekaj se more stvoriti tudi brez nje po sedanjih potih, in to naznanjajo Slovenci v posebni resoluciji, katero je na shodu utemeljeval držav. posl. dr. Ferjančič.“

Povdarmom, da je „Slovanski svet“ prvi na Slovenskem jel govoriti o narodni avtonomiji, pristavlja še:

„V poslednjih 6 ali 7 letih ga je pri tem najbolj in prav pošteno podpirala Tržaška „Edinost“, katera je priobčevala članke iz „Sl. Sveta“, pri tem pa vedno navajala ta list, in je tudi sama pisala članke o narodni avtonomiji. V „Slov. Narodu“ je urednik „Slov. Sveta“ priobčeval članke o narodni avtonomiji leta 1886 in 1887.

Danes imajo ti listi zadoščenje, da so slovenski voditelji z vsemi političskimi razlikami jedini v stremljenju o narodni avtonomiji, in da je o njej govoril na samem vseslovenskem shodu zastopnik, ki je izbran ne od narodne, temveč od katoliško-narodne stranke. To je najvažnejši napredék med strankami slovenskega naroda samimi“.

Dvoboj grofa Badenija in konservativel. Nemška katoliška ljudska stranka je storila minole sobote nastopni sklep: Povodom senzačnega dvoboja, ki se je vršil danes, izreka katoliška ljudska stranka najgloblje obžalovanje na kršenju božjega in človeškega zakona. Nadalje javljajo, da nijeden konservativec ni izrekel Badeniju sožalje. Pač pa so javili listi včeraj, da je papež izrekel sožalje Badeniju, toda obsodivši zajedno dvoboj sam.

Badeni-Wolff. Pišejo nam: Najvišji dostojanstvenik te polovice monarhije avstro-ogerske, ministerski predsednik, grof Kazimir Badeni, dvo-bojeval se je na pištole z držav. poslancem Wolffom, pristačem nemško-nacionalne stranke, oziroma schönerrerskega regimenta.

Torej dvojoj!

V sedanjem času je dvojoj izdatno različen od dvojoja srednjega veka po njega tendenci in pojmu, z vtisnjanim mu geslom: **z a d o š č e n j e!** Dandanes je zadobil dvojoj jako čuden značaj in bliza se, ali je že k o m e d i j a! Vendar napravljiva vsak dvojoj vsikdar več ali manj senzacijo.

Trije so razlogi, ki stvarjajo posebno zanimanje v dvojojskih aferah: vzrok dvojoju, vršitev istega in faktične in pravne posledice.

In kaj nam pravijo te točke o dvojoju, ki se je vršil med ministarskim predsednikom in nemško-nacionalcem?

Obstrukcija, zasnovana sicer začetkom morda res po jednostransko razumljivi razburjenosti, dossegla je take meje, in strast, ki je rasla tem bolj, čim več se je gojila, navzela je duhove tako, da so postali nekaterniki slepi in gluhi. Besede, vržene v obraz jednemu ali drugemu poslancu, morale so biti izbrane že posebno zlobnostjo in imeti so morale posebno težo razžaljenja, da so prodrele kožo, ki je postala trda vsled vsakdanjega psovanja. In, hvala komur hvala: nemško-nacionalci in njihov pajdaši, ki so se udali imenitnemu komandu, postali so že nepreseženi v tej stroki.

Odpri se je novo zasedanje zbornice in z njo so prišla na dan nova izdavanja obstrukcijonizma, ponatisnena in ponarejena. Smemo reči: samo na sebi neprecenljivo obstrukcijonistiško sredstvo bila je interpelacija posl. Gregorija o pandurjih, ki so bili baje v hiši v življah zborniških slug. In to priliko porabil je slavni heilöbruder Wolff, da je z lastno mu surovostjo in brezobzirnostjo žalil grofa Badenija onim plebejskim izrazom.

In zgodilo se je, kar se je zgodilo.

S prestreljeno roko stisnil je partnerju desnico... hm, običaj!

Dobil je sedaj zadoščenje? Kajpada! Na kupe vizitnic, sožalnih pisem in izrekanj simpatij prihajalo mu je v hišo, a slavni kričač Wolff je stopil sijajem slave nad glavo med svoje pajdaše in kronika zasleplencev — ta plod delovanja Wolfovega in sodrugov — dopolnila se je junaškim činom, ki jim bode služil v reklamo, češ: vidiš, narod nemški, do kakega samozatajevanja in do kake požrtvovalnosti se bojujejo tvoji poslanci za te. Poznejši heilö-„svečeniki“ se bodo spominjali na tega njih patrona in hvalili ga kakor uzor navdušenosti in vztrajne narodne delavnosti. Da le ne bi pristavil „cerkovník“: in — surovosti!!

Toda bodi si temu tako ali drugače; bode-li ta dogodek dobro ali slabo uplival na obstrukcijonizem, razjasnil ta dogodek jednemu ali drugemu politično obzorje: izvršil se je čin, o kojem govori več ali manj vse.

Ali konstatovati treba, da so se po dvojoju kršili avstrijski zakoni, ako tudi ne bode treba Badeniju in Wolfa, da bi trpela na posledicah svojega čina. Joki.

Turške pogodbe. Sultan je izjavil o priliki zadnjega vsprejemanja poslanikov, da je nemogoče pozvati turške čete s Krete, ker bi bili potem tamošnji mohamedanci brez varstva. Sultanu je torej samo za varstvo mohamedancev, a za varnost kristijanov, ki pod „varstvom“ turških čet niso kar nič varni, mu seveda ni nič.

Različne vesti.

Konfiskacija. Današnja zjutranje izdanje našega lista je zapolnilo državno pravdnistvo radi novice: „Slavnemu generalnemu ravnateljstvu c. k. državnih železnic do znanja“. — Na kratko povedano: nam je naravnost nedoumna ta konfiskacija.

Dopolnilna volitev v deželni zbor. Za dopolnilno volitev jednega poslancev v deželni zbor poknežene grofje Gorica in Gradiška za skupino mest, trgov, obrtnih krajev Červinjan-Tržič-Gradež se je določil dan 22. oktobra 1897. Volilni krajje Červinjan.

Popravek. V notico „Dvojoj grofa Badenija“ v današnjem zjutranjem izdanju se je urinila prav neljuba pomota. Na drugi strani, druga kolona, četrti odstavek, druga in tretja vrsta je čitati: „obsojamo to srednjoveško institucijo, ker jo ne zabranjujeta tako vera in zakon...“ Jasno je, da se je ta „ne“ le utihotapil ne vemo kako, in da se mora glasiti: „ker jo zabranjujeta...“

Imenovanja v finančni službi. Predsedništvo finančnega ravnateljstva je imenovalo in sicer: računskega oficijala Ivana Kurnerja, Alojza Sardouija, Ivana Peranoviča, Antona Cerkenika, Petra Spadaro računskimi pregledovalci; višega evidenčnega geometra Osvalda Barzana, davkarskega kontrolorja Jakoba Puntarja, nadalje računске azistehte Ivana Comelli-ja, Antona Flego, Ivana Langé-ja, Antona Vodopivca in Frana Smerkiniča računskimi oficijali; računске praktikante Karla Krajičeka, Oskarja Schiemer-ja, Ivana Nodusa, Virgila Bajca, Abila vit. Grassi in Arturja Robba računskimi asistenti.

Imenovanja. Njegova ekscelencia namestnik je imenoval namestniškega kancelista Karla Marinskega pl. Derau, namestništvem oficijalom in žandarmerijskega postajevodjo titularnega stražmeštra Rudolfa Kregau namestništvem kancelistom, — le-ta pride menda za tajnika na glavarstvo v Koper — potem redarja II. razreda Adolfa Hermana, policijskim kancelistom.

Fanatizem v šoli. Skoro neverjeten se nam zdi dogodek, o katerem nam poročajo iz Barkovelj; ali piše nam poznan mož, o katerem si ne moremo misliti, da bi lagal:

„Čujte, kaj se je zgodilo te dni. Neka mati je čedila otroka — deklico, da jo pošlje v šolo. Počesala jo je lepo in utaknila jej v lasne trak v slovenskih barvah, katerega je imela slučajno pri rokah. A komaj je došlo deklece v šolo, prihrumela je k njemu učiteljica — rodno Slovenka —, iztrgala mu trak iz las rekši: da takih trakov se ne sme nositi; če hoče, naj si dene — italijanskega!“

Tako se je zgodilo z nedolžnim otročičem vprico vseh družih otrok, zgodilo se na slovenski zemlji, od učiteljice — Slovenke. Ne, sladka gospodičina, nismo še v Kalabriji ne! In naj se jeze, kakor hočejo kleti naši nasprotniki: ozirom na ljuti boj, ki nam je napovedan, smo primorani navduševati našo mladino za to, kar ljubimo mi. In taki izbrhi jeze nas vsodbujajo še bolj.

O stvari smo pisali nadučitelju in pisec teh vrstic je bil pozvan k temu gospodu. Dobite že poročilo, kaj in kako sem opravil.“

Stanje grofa Badenija je povoljno. Izrazi sočutja mu prihajajo iz vseh krogov, tako so mu brzoglavno izrekli sočutje nadvojvodinja-udova Štefanija ter nadvojvode Ludovik Viktor in Josip Ferdinand. Včeraj je došel k njemu kralj Rumunski in je ostal pri njem tri četrt ure. Zdravniki se nadejajo, da grof Badeni bode mogel ostaviti svoje stanovanje že v par dneh. Seveda le v koči.

Za bazar ženske podružnice, ki bode v nedeljo dne 3. oktobra v društvenih prostorih pri Sv. Ivanu, so darovali nadalje: G.čna I. Trobec krasno punčiko, g. Skrinjar ducat sl. svinčnikov, g. Vatovec (poslanec) cvetlic za celo utico (že drugič), ž. g. Julij Varto, duhoven, 12 molekov, 6 molitvenikov in 66 raznih knjig in knjižic, g. a V. Furlani roj. Živic krasno pripravo za pivo, gosp. Žitko 2 buteljki malinoveca, gospa Marija Dolenc 4 krone. (Pride še.)

Razglas. „Kmetijska in vrtnarska družba“ vabi s tem vse one člene, kateri imajo lepe nasade ameriških trt in ki želijo premije, da se o glase čim prej.

Zajedno prijavlja omenjena družba svojim členom, da je odbor sklenil za uradno poslovanje družbe sledeči čas:

Za priglase, vprašanja in poizvedbe je določen čas med tednom in sicer vsaki dan popoldne pri tajniku družbe, g. Ivanu Fajdiga, v uredništvu „Edinosti“ via Caserma št. 13; za prošnje in druga opravila daljšega obsega, za uplachevanje udnine itd. pa ob nedeljah popoldne od 9—11 ure, ter ob ponedeljkih in četrtkih popoldne od 9—10 ure v prostorih „Tržaške posojilnice in hranilnice“, ulica Molin piccolo št. 1. v prvem nadstr. „Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico.“ V Trstu, dne 27. sept. 1897.

Ivan Goriup, l. r. Ivan Fajdiga, l. r.
predsednik tajnik.

Ubojstvo v Rojana. O groznem činu, ki se je dogodil minole nedelje zvečer v Rojana, treba povdariti v interesu domačih gostilničarjev, da se ni dogodil v nobeni domači krčmi, ampak v krčmi, ki je znana in proslula pod imenom „Schwarzen Hund“, katere lastnik je italijanski podanik. Pov-

dariti treba to dejstvo, ker je „Piccolo“ prikriva toli skrbno. Pridodati treba tudi, da niso igrali na kroglice, ampak kegjali so. Sploh bi bilo želeli, da bi slavna oblast nekoliko pozorneje gledala na to gostilno, kajti ni je nedelje in praznika, da ne bi še vsjili tam hrupni in glasni prizori.

In taki gostilni je občina oblast dala dekret „trattorie“, dočim ga je odrekla nekemu domačemu krčmarju, pod pretvezo, da je v Rojana itak že preveč „tratorij“! Poprej jih je bilo preveč, potem pa, ko je zaprosil italijanski podanik, jih ni bilo preveč, da-si je bila potem — jedna več!!

Tako se reže v Trstu kruh domačinom-Slovincem. Potem pa še govori „Piccolo“ o neki dobrohotnosti Italijanov do Slovencev, vsled katere Italijani baje z lastnimi žrtvami pomagajo Slovincem do pravic! „Piccolo“ naj le pripoveduje gospodom na Dunaju, kar hoče, mi pa vemo le pre-dobro, pri čem smo.

Izpred sodišča. Josip Dodič pok. Luke iz Gradišča pri Podgradu je dobil 4 mesece radi težkega telesnega poškodovanja. Obtoženca je branil odvetnik dr. O. Rybač. — Lovrenc Triglav iz Komna je bil obtožen težkega telesnega poškodovanja, ker je vrgel ob tla svojega — lastnega očeta. Sodišče pa ga je obsodilo le radi lahke telesne poškodbe. Dobil je 14 dni zapora. Ni je žalostnejše slike, nego tako sovražstvo med očetom in sinom.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so darovali nadalje: Ormoška ženska podružnica 11 gl. 30 kr. in sicer 4 gl. letnine in 7 gl. 30 kr., katere je nabrala g. Roza Mikl na gostiji pri S. Ivankovcu — Žužemberška podružnica po č. g. H. Povšetu 8 gl. 10 kr. — Po č. g. A. Morētu ž. uprav. v Loškem Potoku, 20 gl. nabrane dne 5. sept. na banketu v gostilni g. J. Gregoriča o priliki ljudskega shoda. — G. F. Kimovec v Komendi 2 gl. 50 kr., katere je nabrala o slovesu najmlajšega krogarja g. Ana pri g. Mejaču v Komendi. — Po g. A. Ogorelcu, nadučitelju pri Sv. Barbari v Halozah, znesek 2 gl. 11 kr., nabran v veseli družbi. — Po g. Jos. Korošču, nadučitelju in blagajniku podružnice sv. Cirila in Metoda za Kropo, Kamno Gorico in Dobravo v Kropi, 140 gl. 20 kr., s pripomnjo: Kropi pravijo šaljiivo „mala Ljubljana“. Imamo pa vendar „tavžente“ — seveda železne, in vsled tega položimo domu na altar 100 gl. pokroviteljnine (že tretjič), 10 gl. ustanovnine (že desetič), 30 gl. letnine in 0-20 gl. podpornine. Bog Vam daj iz bogatih krajev primeroma toliko podpore, kakor iz revne Kroke in Kamne Gorice, in zginil bode družbin primanjkljaj!“ — „Bog Vas usliši!“ pristavlja tej želji podpisano

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Angleška brezobzirnost. Z Reke se poroča, da je v istem trenutku, ko je ob nesreči v luki vse hi elo na pomoč utopljenecem, angleški parnik, ki je provzročil nesrečo, hitel z isto hitrostjo dalje svojo pot, kakor je odplul iz luke in se niti zmenil ni za rešitev ponesrečenih. Angleški parnik je prebil „Iko“ takorekoč v sredi in rinil v pravem pomenu besede skozi njo. Poveljnik „Ike“ je baje nedolžen in je pripisati vso nesrečo brezobzirnosti angleškega poveljnika Bacona. Po nebriznosti tega v hipu tako grozne nesreče je tudi povsem verjetno, da je Anglež pravi krivec. No, znana surovost Angležev se je pokazala prav značilno tudi o tej priliki.

Sultanovo bogatstvo. Neki odlični dopisnik pariškega „Revue de Revues“, kateri izvrstno pozna turške razmere, piše v ta list razne temeljite članke o vztočnih razmerah. Ta dopisnik pravi v jednom članku, da je neverjetno, kake krivice se zamorajo dogajati v našem veku in da je moral človek živeti na Vztoke, da spozna človeško zver prav do bistva.

V jednom svojih člankov pak se bavi z privatnim imetjem Sultanovim na Vztoke. Sultan ima v Anatoliji najlepša posestva, doline ob reki Kizil-Irmaka, oaze Mezopotamije, loge datuljev na obali Tigra. Pred nekoliko leti še vse to ni pripadalo Sultanu. Toda tamošnji posestniki so mu morali prodati ta zemljišča pod vsakojakimi grožnjami. In posestva, ki so bila vredna milijon, morali so lastniki dati za nekaj stotin, a kar se ni dalo dobiti po skupilu, bilo je jednostavno konfiscirano. Na tak način si ve turški padisah pridobivati pri

vatno imetje. Potem ni čuda, ako dela Turčija razne pomislake, kadar sklepa mirovne pogodbe, pod katerimi naj je odstopiti od ozemlja, pridobljenega s krvjo raztrganih turških ciganov, ki pa prija slučajno Sultanu.

Kazenska razprava radi volilnih izgredov na Kontovelju.

(Zvršetak.)

Svedok Josip Regent je izpovedal, da je videl 19. marca zvečer, ko je vrgel Fran Ukmar kamen v velikosti oreha v okno prvega nadstropja hiše kapovile, razbivši isto okno. Isti Fran Ukmar da je vrgel kamen v spalnico Andreja Danev. Videl je tudi, da je hotela vreči Ivanka Bukovec kamen proti hiši Šimona Štoka (Sklanca), ali on da jo je zadržal, davši ji klofuto in zagrabivši jo za roko.

Svedok Andrej Starc, ki je izjavil v preiskavi, da je videl Frana Ukmar vreči kamen proti hiši Šimona Štoka, je to izjavo popravil na razpravi v smislu, da ga je videl samo pobrati kamen.

Svedok Šimon Štoka izpovedal je kakor svedok Matija Štoka.

Na to so se prečitali zapisniki, sprejeti s pričami, ki niso bile pozvane na razpravo.

Iz zapisnika Urše Štoka bi izhajalo, da je Ivanka Bukovec bila v množici ter nosila kamenje v predpasniku. — Štoka Marija trdi v zapisniku isto kakor svedok Jernej Štoka. — Ana Bezin trdi glasom zapisnika, da je bila na večer 18. marca mej množico, ki je demonstrovala ter metala kamne proti hiši kapovile, tudi Ivanka Bukovec, katera je hotela vreči kamen proti hiši nekega Čuka, kar je opustila na nje (svedokinje) poziv. Kamen, katerega je držala Bukovec v roki, da je bil jako velik.

Svedok Ivan Rebuta in Jakob Srebotnjak bila sta glasom zapisnika v družbi z Bratulić-em, kateri je nosil bakljo pred množico, a nista ga videla metati kamenje.

S tem je bilo zvršeno dokazno postopanje ter je dal predsednik besedo g. državnemu pravdniku, da utemelji obtožbo.

Gosp. državni pravdnik se je skliceval na izpovedbe prič, ki da so potrdile v obče trditve obtožbe z malimi razlikami. Gledé obtožbenca Ukmar da se kvalificira fakt proti hiši Andreja Danev le kakor prestopok. Kar se tiče trditve svedoka Jerneja Štoka, da je bila izključena vsaka nevarnost za življenje, ko je metal Fran Ukmar kamenje v njegovo gostilno, ker so gostje sedeli v kotu za oknom, naglašal je g. državni pravdnik, da to nikakor ni odločilno, ker po § 85, b zadostuje že, da bi mogla nastati kaka nevarnost za življenje.

Gledé obtožbenca Bratulić-a, da je na razpravi res dokazano, da je vrgel kamen le v zid, a čemer ni bila storjena nobena škoda in ni bila zvezana nobena nevarnost za življenje, ali pomisliti je treba, da je bil Bratulić načelnik množice, kar sledi iz tega, da je nosil bakljo ter da se mora smatrati, da je bila vsa demonstracija vprizorjena dogovorno, vsled česar mora on odgovarjati ne le za svoj čin, nego tudi za čine soobtožencev.

Gledé obtožbenca Ivanke Bukovec in Josipe Gustin da je nedvomno dokazana krivda.

Branitelj dr. Gustav Gregorin naglašal je najprej, da se svedokom, ki so izpovedali proti obtožencem, ne more verovati v vsakem obziru, ker so isti njih politični nasprotniki, ki pri najbolji volji ne morejo izpovedati brez vsake možnosti. Na vsaki način pa je čudno, da so svedoki, in posebno svedokinji Ivanka in Marija Puntar, spoznali v veliki množici le obtožbenki Ivanke Bukovec in Josipo Gustin. Posebno je naglašati, da sti glavni prič svedokinji Ivanka Puntar in Marija Puntar zdatno popravili na razpravi svoja izpovedanja, storjena v preiskavi in na izpovedbah teh dveh svedokinj sloni obtožba proti obtoženkama.

Kar se tiče obtožbenca Bratulića je absurdno, ako bi se ga obsodilo radi činov, katere so storili drugi, ter pač ne zadostuje okolnost, da je nosil bakljo pred množico, da bi se smelo smatrati, da je on dobro vedel, kaj počne in kaj počenja množica ter da je on na kakoršensibodi način sodeloval pri tem. Sankcija § 85, b kaz. zak. je že

sama na sebi jako težka in ne sme se je poostri- ti s tem, da se siloma interpretira dogovor, [ako ta ni strogo dokazan. Nadeja se radi tega, da slavno sodišče popolnoma oprosti obtožbenca Bratulića. Od dejanj Frana Ukmar se ne da nobeno kvalificirati kakor zločin, ker ni bilo nikjer nevarnosti za življenje ljudi, kar so izključile vse priče. Sploh pa je naglašati, da so izgredi na Kontovelju komaj presegali mejo navadne demonstracije ter se je čuditi, da se je ravno na Kontovelju kakor tudi na Proseku množica toliko brzdale, ako se pomisli, da spadata Prosek in Kontovelj pod VI. okraj, kjer biva gosp. Ivan Nabergoj. Ravno v tem okraju, kjer je Nabergoj domačin, bila je najbolj opravičena razburjenost radi propada Nabergoja, oziroma radi konstatiranih volilnih krivic od strani nasprotne stranke. Gledé na vse to treba je soditi ta slučaj kolikor mogoče milostno, česar se on (branitelj) nadeja.

Po daljšem posvetovanju razglasila se je razsodba, s katero so bili obsojeni Ivanka Bukovec na 4 mesece težke ječe, poostrene z enim postom na mesec, Josipa Gustin na 3 mesece težke ječe, poostrene z enim postom na mesec in Avgust Bratulić na 4 mesece težke ječe, poostrene z enim postom na mesec, vsi trije radi zločina po § 85, b kaz. zak., dočim je bil Fran Ukmar oproščen radi zločina po § 85, b kaz. zak. ter obsojen le radi prestopka po § 468 kaz. zak. na tri tedne zapora; gledé Bratulića naglašajo razlogi, da akoravno ni dokazano, da bi bil razbijal šipe, se ga mora vendar smatrati načelnikom, ker je nosil bakljo, in radi tega odgovornim za čine sodrugev.

Prvi trije obtoženci priglasili so obtožbo ničnosti, dočim se je Fran Ukmar zadovoljil z naloženo mu kaznijo.

Najnovejše vesti.

Dunaj 28. Rumunska kraljeva dvojica je odpotovala danes dopoldne v Budimpešto.

Madrid 28. Prijavljano aretovanje se je izvršilo vsled naznanjenega anarhističnega kompota. Na neko nadalje naznanilo zaplenila je policija v cesti Bravo Murillo nek sumljivi stroj in zaprla še nekov individuum, ki je bil na sumu, da je anarhist.

Atene 28. („Agence Havas“—poročilo.) Grško vlado so povabili zastopniki vevlasti, da odpošlje delegirance na komisijo za strategično določitev meje. Zajedno da se domeni s vevlastmi glede izpolnitve člena II. mirovne pogodbe.

Dostavek glede splošne amnestije, kateri je bil sprejet v preliminarno pogodbo, se je vsled neke specijalne določbe uničil, ker je Sultan odklonil potrditev tega dostavka.

Trgovinske borse 27. septembra 1897.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	109.05	109.05
„ „ v srebru	102.05	102.05
Austrijska renta v zlatu	124.95	124.10
„ „ v kronah	101.85	101.85
Kreditno okolje	355	357.90
London 10 Let.	119.70	119.75
Napoleon	9.52 1/2	9.52 1/2
20 mark	11.74 1/2	11.74
100 Itali	45.12 1/2	45.15

Trgovinske brojavke in vsoti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 11.92 11.94 Pšenica za spomlad 13.69 do 11.71 Oves za jesen 5.83 5.85. — Kukuruz za jesen 8.45 8.50. Kukuruz za oktober 1897. 4.55 4.60 Pšenica nova od 78 kil. f. 12.45—12.05 od 79 kilo 12.55 12.60 od 80 kil. f. 12.65—12.70, od 81. kil. f. 12.70 12.75 od 82 kil. f. 12.90 12.95. Ščemen 7.10 10.— (1000 6.30 6.50) Pšenica: Slabe ponudbe, mlini rezervirani, trg mlačen. Prodaja 8000 mt. st., zaradi primankljaja povpraševanje še z odpustom od 5—10 nč., težka prodaja. Vreme: lepo. Taga. Nemški bankor 12.37 do —. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 36.— Concasse f. 87, Cetvorni f. 37 1/2, v glavah f. — — —

Zav. Kava Santo good average za sept. 42.75
Hamburg. Santos good average za september 35.25,
za december 35.75 za marc 36.25. za maj 36.75. mirno.

Za slabotne

bolohave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabo- slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je **Železato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.** (Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pollitorska steklenica velja 1 gl., pet pollitorskih steklenic 4 gl. 50 kr.

Proda se takoj

80 praznih, skoro novih vinskih sodov in bi se za iste eventualno vzelo tudi vino. Pogoje je izvedeti pri lastniku **Alojziju Olifčiču, Staritrq, Notranjsko.** Ob jed- nem priporoču svoja pristna vina in pivo v zabojih in sodčkih.

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON.
Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu gla- vobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nč. ter se dobiva jedino le v lekarni
Praxmarer (Al due Mori.)
TRST — Piazza grande — TRST.
Paziti na ponarejanje.

Saunig & Dekleva
V GORICI, v Nunski ulici št. 14-16.
Velika zaloga
šivalnih strojev in dvokoles
raznih sistemov kakor tudi iz bambusa.
Lastna mehanična delavnica za popravljanje in nikljanje.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg štov. 20
Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlanjnih sopnih organov, ter je najbolje sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratnol. Tudi zastarani kašelj se s tom zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na tanašiu hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono:
„Velecenjeni gospod lekarnik!
Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevoga soka; potrebujem jih za moje poznanca. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosn ga kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodam ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20 marca 1897.“
Paziti naj se torej, da je na vsaki steklenici vavstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (pri računavši 20 nč. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih pre- skušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastojnj in poštine prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Za- greb, Zrinjskega trg štov. 20.

Tiskarna Gutenberg
Njalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRITNE IN CONTO - KNJIGE
zistem „Patent Workmann Chicago“
Rastrirni zavod — Knjigovezstvo.
priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne potrebe.
Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, rokotvorov v vsakem obsežju, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandum, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, pavabil itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature, Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih, časo-zapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (ortanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz olnka za kopiranje itd.
Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Via delle Acque 5 Trst